

sammen, hvad det betyder, nemlig, at Mestrene i det paagældende Fag eller paa den paagældende Egn i Fællesskab giver Tilbud eller i Forvejen aftaler, hvorledes Tilbudene skal være, og saa lægger lidt til, saa det bliver lidt rundeligt, og saaledes at de, der ikke faar Arbejdet, ogsaa kan faa noget. De bekendte Malergrise har den højtærede Minister sikkert hørt noget om. De feder en Gris i klækkelig Grad, for at de ædle Malere kan leve godt og flot paa Befolkningens Bekostning. Det kunde den højtærede Minister tage sig af, og det vilde bidrage til, at Produktionsudgifterne kunde blive nedsat, hvis den højtærede Minister vilde tage fat paa de ublu Mestersalærer, vi har lidt under de sidste Tider, og som navnlig gør store Ulykker paa Byggeriets Omraade. Men ogsaa Købmandsavancerne kunde han tage fat paa. Den højtærede Minister har tidligere lovet os en Lov om Prisaftaler, men der er ikke kommet nogen; det er Aar og Dag siden, den højtærede Minister begyndte at eksperimentere med den Sag, men endnu har vi ikke set noget til Loven. Det forekommer mig rigtignok, at det vilde være adskilligt nyttigere, om den højtærede Minister vilde tage fat paa dette, som er den virkelige Aarsag til Dyr-tiden og ogsaa til de høje Arbejdslønninger. Hvis den højtærede Minister kunde skaffe os billigere Priser, kunde han ogsaa skaffe os lavere Arbejdsløn, for den afhænger af Prisen. Arbejdslønnen gaar ned, saa snart Pristallet gaar ned. Altsaa, hvis den højtærede Minister vil skaffe os en Priskontrol, som kan sætte Detailpriserne ned her i Landet, vilde han ogsaa kunne opnaa det, han ønsker, lavere Arbejdsløn.

Jeg vil til Slutning gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard. Det ærede Medlem udtalte om 8 Timers Dagen, da han første Gang havde Ordet, et Par Linier, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse: „Jeg indrømmer“, siger det ærede Medlem, „at i de sundhedsfarlige og ensidige mekaniske Virksomheder kan det være paa sin Plads; men jeg er paa den anden Side klar over, at vi har en Mængde Erhvervsvirksomheder, som aldeles ikke under de nuværende Forhold har Raad til at opretholde 8 Timers Arbejdsdagen“. Hvorfra ved det ærede Medlem nu egentlig det? Det ærede Medlem gav ingen Beviser for det, det ærede Medlem havde aabenbart ingen Beviser, for det kan, saa vidt jeg kan se, ikke bevises. Det er en Paastand, som svæver ganske i Luften, og for hvilken der ikke foreligger Bevis. Naar

8 Timers Dagen er gennemført i alle Industrier af den Art, der er Tale om her, kan den ikke virke generende i Konkurrencen; naar 8 Timers Dagen er indført ogsaa i Udlandet i de Lande, med hvilke vi konkurrerer i nogen væsentlig Grad, kan den heller ikke her i Landet virke generende. Det er ganske givet, og jeg begriber da ikke den Tale om, at 8 Timers Dagen skulde være i Vejen, saa meget mere som det jo ubetinget er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte i Gaar, at den højtærede Minister netop søger at nedsætte Arbejdstiden under de 8 Timer. Naar den højtærede Minister kan komme af Sted med det, indfører han 6 Timer om Dagen, eller hvad der svarer dertil, ude ved det saakaldte Nødhjælpsarbejde i Stedet for de 8 Timer. Han gaar altsaa den modsatte Vej, og naar det er Tilfældet, forbavser det, at man her, hvor der er Tale om at raade Bod paa denne uheldige Situation, vil anbefale at gaa bort fra 8 Timers Dagen. 8 Timers Dagen er jo ikke andet end en Normaldag, om jeg saa maa sige, den justerede Arbejdsdag, den vedtagne Arbejdsdag i alle Industrivirksomheder. Det er egentlig ganske det samme, som naar man har fastsat en Alen til 4 Kvarter eller en Tønde til 8 Skæpper; saaledes har man fastsat en Arbejdsdag til 8 Timer. Ligesom man ved, hvad man køber, naar man køber en Tønde af en Vare — nu skal det maaske være et andet Maal, men i hvert Fald vidste man i gamle Dage, hvad en Tønde var; det var 8 Skæpper, og en Alen var 4 Kvarter eller 24 Tommer —, saaledes er ogsaa Normalarbejdsdagen 8 Timer. Naar man køber en Arbejdsdag, køber man 8 Timer. Vil man have mere end en Alen, vil man have 5 Kvarter, saa betaler man for det, og vil man have mere end 8 Timer, betaler man ogsaa for det, og det forekommer mig derfor ikke, der er mere Anledning til at forlange, at Arbejderne skal give Afkald paa 8 Timers Dagen, end der er til at forlange, at de handlende skal give mere end 4 Kvarter paa en Alen, eller at Bønderne skal give mere end 8 Skæpper paa en Tønde. Naar Bønderne vil give 9 Skæpper paa en Tønde, antager jeg ogsaa, Arbejderne vil give 9 Timer paa en Arbejdsdag.

Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard var i sin sidste Tale inde paa Arbejdernes Ydeevne; han angreb dem ikke egentlig, men syntes dog alligevel at mene, at Arbejderne som adskillige andre ikke kunde yde saa meget Arbejde, som de tidligere havde kunnet yde. Jeg tror, det